

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ם

תוס' ד"ה דילמא ח"ם
בסתתיתין וכו' אע"ג דלא
קאמר בששתתנו ע"י חסיה
למלך דיש הלכות בית
הסחורה:

מוסף רש"י

ואי מבבלא מאי. וי
למר על מלללללללל
בשמותא דאבא (ברכות כח)
מה לו לי לחתמא מללל
לי בשמותא דאבא מללל
שאר שמעתי ומה לי
לחמש כלל (ו. ויחזיקו ע.ד.)
כל מיני דרמא. ובה
נחמנ (עשר כב.) שמעון
מברא לבדו. לטעיל לילת
מטעיל וי לי לטעיל דרמא
ובחמותא דרמא שמענא
דאבא. (ומדליקין קרן)
לבר. דחמסא. ודאבא
כ"ג שבדריה. דלמר דר
אין חמסין שמותא. ואבא
דקפיד תרין ויהי מללל
דלמורא ולי בניה.
דמלללללללל מרז בניה כוליה
היה מרז חלתא. קטטטו
כדי דרדי

כירה פרק שלישי שבת

הדר ביה רבי עקיבא. בדאמרין בפירקין דלעיל (דף ע"א): לשון
מכריע מכבד מטה קף מאזינס ומכריע את שכנגדו. כגון הכל
בזמין אקור השגח הוא ליה ר' שמעון דמחזיר בזמין יחד במקום
שנים נמצא ר' יהודה מכבד את קף המשקולת שהרי ר' יהודה
ע"פ רבי מאיר שיה לאקור וזכור
ומהר היו ליה ר' מאיר זכור יחד
במקום שנים נמצא ר' יהודה מכבד
את קף המשקולת: ה"מ. דל"ר
ויזקן הלכה דכרי המכריע בזמריע
במשנה כי הויא דמטלנויות: ע"ין
פניו. כלומר כל אשר פני עמלו:
רוחן כהן כל גופו. כיחוד אלף

והדר ביה ר"ע לנביא דרבי יהושע יוא"ב
ממכללא מאי דילמא ה"מ במתניתין אבל
בברייתא לא א"ל אנא בפירוש שמיע לי
אתמר חמין שהוחמו מע"ש רב אמר למחר
ירוחץ בהן כל גופו אבר אבר ושמואל אמר
לא התירו לרחוץ אלא פניו ידיו ורגליו
מתיכי חמין שהוחמו מע"ש למחר רוחץ
בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו תיובתא
רב אמר דף רב לא כל גופו בבת אחת
אלא אבר אבר והא פניו ידיו ורגליו קתני
בעין פניו ידיו ורגליו תא שמע לא התירו
לרחוץ בחמין שהוחמו מע"ש אלא פניו ידיו
ורגליו ה"נ קעין פניו ידיו ורגליו תניא כוותיה
דשמואל *חמין שהוחמו מע"ש למחר
ירוחץ בהן פניו ידיו ורגליו אבל לא כל גופו
אאבר אבר ואצ"ל חמין שהוחמו ביו"ט רבה
ממתני לה להא שמעתא דרב בהאי לישנא
חמין שהוחמו מע"ש למחר אמר רב רוחץ בהן
כל גופו ומשייר אבר אחד איתביבא כל הני
תיובתא תיובתא א"ל רב יוסף לאביי רב הני
מי קא עביד כשמעתיה דרב א"ל לא ידענא
מאי תיבעי ליה פשימא דלא עביד דהא
איתותב י(דילמא) לא שמיעא ליה ואי לא
שמיעא ליה ודאי עביד דאמר אביי כל
מילי דמר עביד כרב בר מהני תלת דעביד
בשמואל *משלין מבגד לבגד ומדליקין
מזגזג לזר והלכה כר"ש בגרירה בחומרי
דרב עביד כקולי דרב לא עביד *ת"ר
מרחץ שפקקו נקביו מע"ש למוצ"ש רוחץ
בו מיד פקקו נקביו ימע"ש למחר נכנס
מומיע ויצאו ומשתטפו בבית החיצון אמר
רב יהודה מעשה במרחץ של בני ברק
שפקקו נקביו מע"ש למחר נכנס ראב"ע
יד"ע והועיו בו ויצאו ונשתטפו בבית החיצון
אלא שהמין שלו מחופין בנסרים כשכא
הדבר לפני חכמים אמרו אף על פי שאין
חמין שלו מחופין בנסרין ומשרבו עוברי
עברה התחילו לאסור אמכטאות של
ברכין מטיל בהן ואינו חושש מאי עוברי
עברה דא"ר שבעון בן פזי אמר ריב"ל
משום בר קפרא בתחילה היו רוחצין בחמין
שהוחמו מע"ש התחילו הכללים להחם
בשבת ואומרים מערב שבת הוחמו אסרו
את החמין והתירו את הויעה ועדיין היו
רוחצין בחמין ואומרים מועין אנחנו אסרו
להן את הויעה והתירו חמי טבריה ועדיין היו
רוחצין בחמי האור ואומרים בחמי טבריה
החצנו אסרו להן חמי טבריה והתירו להן את
הן יתתירו להן חמי טבריה הויעה במקומה
בר ארבעין שרי למיקרי ליה עברינא כמאן
כי

הצונן ראו שאין הדבר עומד
עומדת אמר רבא האי מאן ד

בנסרים. פי' בקונטרס שלא היו צריכין יהודה גופיה ושמא יחלק בין שבת ליום

מ.

עין משפט
גר מצוה

ב' א מ"י פ"ב מ'סל'ט
 ש'ט הל'ס ב' ס'ג ל'א'ן
 ס'ה טו"ש' א"ר"ח ס'מ'ן ש'ט
 ס'פ'ק א':
 י"ב ב' ש'ס ס'פ'ק י"א:
 י"ד ב' ג' מ"י פ"ח מ'סל'ט י"ט
 הל'ס ט' ס'ג ל'א'ן פ'ה
 טו'ר שו"י' א"ר"ח ס'מ'ן מ'ק'א
 ס'פ'ק ב':
 י"ז ב' מ"י פ"ב מ'סל'ט
 ש'ט הל'ס ב' ס'ג ל'א'ן
 ס'ה טו"ש' א"ר"ח ס'מ'ן ש'ט
 ס'פ'ק א':
 ב' א מ"י פ"ב מ'סל'ט ש'ס
 ס'פ'ק י"ב:

רבינו חננאל

[illegible]